

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/185/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114227676
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114227676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Mareka Košča a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci žalobkyne: W. T., bývajúca v M., Ul. X. M. 20, zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom advokátskej kancelárie vo Svidníku, Ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, zastúpené Advokátskou kanceláriou Beňo & partners, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Poprad, Námestie sv. Egídia 93, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 12C/351/2014-38 zo dňa 11.06.2015, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby na zaplatenie sumy 159,36 eur a sumy 120,40 eur.

Ruší rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania, v tomto rozsahu mu vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobkyne a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala uloženia povinnosti žalovanému vydať jej bezdôvodné obohatenie, za zaplatené administratívne poplatky za správu rizikovej pohľadávky vo výške 159,30 eur a uloženia povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie za zaplatené úroky a poplatky vo výške 120,40 eur. Ďalej sa domáhala určenia, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve č. XXXXXXXXXXXX VI. Vyhlásenie klienta „2. Súhlasím so spracovaním svojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto žiadosti bankou alebo CFH a ďalšími subjektami uvedenými v obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a bankou a/ alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke banky a/ alebo CFH, za účelom overovania a mojej úverovej spôsobilosti, kontroly, riziká budúcich obchodov, plnenia zmluvy a ďalších účelov uvedených v obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu, súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnená odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a náhrady trov konania. V návrhu uviedla, že žiadosťou zo dňa 25.07.2008 požiadala žalovaného o aktiváciu Bankomatky Triangel a žalovaný jej následne dňa 12.08.2008 potvrdil predmetnú žiadosť s tým, že v bode II. schválil hotovostný limit (úverový rámec) vo výške 9.000,- Sk (298,75 eur) s pevnou mesačnou splátkou 300,- Sk (9,96 eur) pod č. zmluvy XXXXXXXXXXXX. Na predmetnej pôžičkovej karte

jej bol niekoľkokrát zo strany žalovaného navýšovaný úverový rámec aj s navýšovaním výšky minimálnej mesačnej splátky. Z predmetnej karty bankomatky Triangel po celú dobu, t.j. od augusta 2008 do konca mája 2014 čerpala 388,75 eur, poukázala úhrady vo výške 668,51 eur. Predmetnú spotrebiteľskú zmluvu uzatvorila so žalovaným, dodávateľom finančnej služby. Poukázala na to, že zákon výslovne upravuje, že úroková sadzba má byť upravená v zmluve, ak úroky nie sú upravené v zmluve, nie je možné ich žiadať (§ 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z., platného v čase uzatvorenia zmluvy) a žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 279,76 eur (uvedené však nesúhlasí so špecifikáciou uvedenou v petite návrhu žalobkyne). O skutočnosti, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa v mesiaci júl 2004, ktoré má k dispozícii rozhodnutia súdov, v ktorých bolo konštatované, že takéto zmluvy žalobcu sú bezúročné a bez poplatkov. Pokiaľ ide o dôvod neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky poukázala na to, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytnutím a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, s overovaním osobných údajov u iných osôb, podľa uváženia účastníka konania, so spracovaním osobných údajov na účely priameho marketingu, telefonického kontaktu, v elektronickej forme komunikácie a korešpondencie medzi stranami, a ďalšie, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa, ktorý sa výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Neprijateľné podmienky sú z dôvodu, že sú v rozpore s požiadavkami dobrej viery a zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, postrádajú akýkoľvek rozumný základ a sú spôsobilé založiť vážny zásah do súkromného a rodinného života. Pokiaľ ide o uplatňované bezdôvodné obohatenie titulom uplatňované titulom administratívneho poplatku za správu rizikovej pohľadávky, tu poukázala na to, že podľa výpisu, ktorý vystavil žalovaný ku dňu 20.06.2014 a 17.06.2014 uplatnil administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky 24 x 6,64 eur spolu vo výške 159,36 eur a uvedené považuje za neprijateľné zmluvné podmienky, pretože predstavujú neprímeranú kompenzáciu za porušenie záväzku spotrebiteľa v zmysle prílohy smernice Rady 93/13/EHS o neprímeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, a to na účely jej nepriameho účinku pri výklade generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neprijateľné podmienky sú absolútne neplatné a plnenie z nich zakladá bezdôvodné obohatenie, ktoré žiada vydať.

2. Žalovaný vo vyjadrení na návrh žalobkyne poukázal na to, že je nedôvodný, pretože v tomto konaní nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom. V úverovom vzťahu založenom zmluvou o vydaní a používaní bankomatky Triangel č. 0026767468 zo dňa 12.08.2008 vystupoval žalovaný ako sprostredkovateľ. Žalovaný teda nie je priamym účastníkom právneho vzťahu medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a veriteľom, založený na základe úverovej zmluvy, z čoho vyplýva, že nie je vo vzťahu k žalobkyňi nositeľom žiadnej hmotnoprávnej povinnosti.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého žiadosťou zo dňa 25.07.2008 požiadala žalobkyňa o aktiváciu bankomatky Triangel, v bode II. zmluvy, mala schválený úverový rámec vo výške 9.000,- Sk s mesačnou splátkou 300,- Sk. Žiadosť bola schválená dňa 12.08.2008 a zaevidovaná pod č. XXXXXXXXXXXX. Na predmetnej karte je bol niekoľkokrát navýšený úverový rámec, aj s navýšením výšky minimálnej mesačnej splátky. V záhlaví samotnej žiadosti sú uvedené údaje Všeobecná úverová banka, a.s. s uvedenou adresou a identifikačnými údajmi banky, vo vedľajšom stĺpci je uvedené, že za VÚB a.s.: Consumer Finance Holding, a.s. a nasledujú identifikačné údaje v tejto spoločnosti. Na zadnej časti žiadosti, v rámčeku označenom: „vyplní banka“, nasleduje podpis za VUB, a.s. Podľa výpisov z karty označenej výpis s BANKOMATKY TRIANGEL pod týmto označením, ako výpis kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré súdu žalobkyňa predložila, tvrdila, že od augusta 2008 do konca mája 2014 vyčerpala sumu 388,75 eur a poukázala úhrady vo výške 668,51 eur. Z dôvodu, že zmluva o aktiváciu karty neobsahuje základné náležitosti vyžadované Zákonom č. 258/2001 Z.z., a to ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, konečnú splatnosť úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov žiadala, aby súd žalovaného zaviazal vydať bezdôvodné obohatenie. V žalobnom návrhu žalobkyňa rovnako žiadala, aby súd určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to vyhlásenie klienta v zmluve v znení: VI. Vyhlásenie klienta "2. Súhlasím so spracovaním svojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto žiadosti bankou alebo CFH a ďalšími subjektami uvedenými v obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, vydávaných všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a bankou a/ alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke banky a/ alebo CFH, za účelom overovania

mojej úverovej spôsobilosti, kontroly riziká budúcich obchodov, plnenia zmluvy a ďalších účelov uvedených v obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu, súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi“.

4. Žalobkyňa potvrdila, že poštou jej bola doručená ponuka, ktorú následne využila a požiadala o aktiváciu karty BANKOMATKY TRIANGEL, pričom išlo o úverový limit vo výške 9.000,- Sk. Poukázala na to, že v danom čase bola v zlej finančnej situácii, preto využila ponúkanú možnosť čerpať úverový limit. Potvrdila, že čítala úverovú zmluvu čítala a porozumela jej obsahu. Zo strany žalobkyne bola predložená výzva na úhradu dlhu zo dňa 13.01.2015, v zmysle ktorej spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., oznámila žalobkyni, že na základe mandátnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. poverenej správou a vymáhaním splatnej peňažnej pohľadávky, ju žiada o platbu 477,35 eur najneskôr do siedmich dní.

5. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie ďalej v dôvodoch vec právne hodnotil podľa § 4 ods. 1 až 4 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinnému ku dňu 25.07.2008, ďalej § 451 ods. 1, 2, § 455 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 OZ s tým, že pod vecnou legitimitáciou, či už aktívnou alebo pasívnou, sa vo všeobecnosti v občiansko-súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimitáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva. V tomto prípade mal súd za preukázané, že na strane žalovaného absentuje pasívna vecná legitimitácia, čo podľa názoru súdu bolo dôvodom pre zamietnutie tejto žaloby. Z listín predložených žalobkyňou, a to zo žiadosti o aktiváciu karty je zrejmé, že túto zmluvu podpisoval žalovaný za spoločnosť Všeobecná úverová banka a. s. Žalovaný označený v žalobe nebol zmluvnou stranou uzatvorenej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Túto zmluvu uzatvorila žalobkyňa so spoločnosťou VÚB a. s., Mlynské Nivy 1, Bratislava. Žalovaný uzatvoril zmluvu so žalobkyňou, avšak iba v mene banky ako sprostredkovateľ. Žalovaný nebol veriteľom a vydavateľom kreditných platobných kariet. Žalovaný neposkytol úver žalobkyni a navyše ani neprijímal od žalobkyne finančné plnenie, preto žalobkyňa nemôže požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, u ktorého bezdôvodné obohatenie nenastalo. Uvedený fakt je potvrdený aj, tým, že účet, na ktorý žalobkyňa poukazovala finančné prostriedky, je evidenčným účtom banky VÚB a. s. a nie žalovaného, čo vyplýva z posledného štvorčíslica účtu 0200. Nie je možné preto konštatovať, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie. Nielen zo záhlavia zmluvy, ale aj z textu zmluvy a pripojenej odtlačky pečiatky subjektu, s ktorým zmluvu žalobkyňa uzavrela vyplýva, že zmluvnou stranou bola VÚB, a.s. Pripojením podpisu a odtlačky banky vznikla zmluva medzi žalobkyňou a VÚB, a.s., tento text je v zmluve uvedený bez možnosti vyvolať akýkoľvek omyl alebo pochybnosti o určitosti. Súd považoval námietku žalovaného, týkajúcu sa nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie za dôvodnú, a preto návrh voči nemu v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ ide o žalobný petít v časti, ktorou žalobkyňa požadovala, aby súd určil vyhlásenie klienta v bode VI. danej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ani v tejto časti žaloby podľa súdu nebolo možné žalobnému návrhu vyhovieť. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku je možné považovať podmienku, ktoré vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis, zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Podľa súdu, ak zamietol žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie, nie je možné vyhovieť žalobnému návrhu ani v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, nakoľko spoločnosť VÚB a.s., ktorej by sa táto zmluvná podmienka týkala, nie je účastníkom tohto súdneho sporu. Žalobkyňa neuzavrela zmluvu so žalovaným, nebolo preukázané, že by žalovaný bol právnym nástupcom veriteľa zo zmluvy a za tejto situácie bolo bez akéhokoľvek významu zaoberať sa tvrdenou neprijateľnosťou zmluvných podmienok. Uvedené vyplynulo aj z podania zo dňa 13.01.2015, ktoré obdržala žalobkyňa po podaní žaloby, kde je uvedené, že spoločnosť žalovaného je poverená správou a vymáhaním splatnej peňažnej pohľadávky. Opakovane súd poukázal, že v zmysle teórie práva pod vecnou legitimitáciou, či už aktívnou alebo pasívnou, sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva a v danej

právnej veci bolo požadované vydanie bezdôvodného obohatenia a vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, o ktorých sa v konaní rozhoduje. Predložené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/34/2014, nebolo v danej právnej veci aplikovateľné, nakoľko predmetom konania bola síce ochrana spotrebiteľa, ale pozostávala z uloženia povinnosti zdržať sa určitého konania (zasielania obálok označených "ako sa zbaviť dlhu"), čo nezodpovedá charakteru povinnosti, ktorej sa dožadovala žalobkyňa v tejto právnej veci. Išlo o úkony (ktorých zdržania sa domáhal spotrebiteľ) už vykonávané v súvislosti so správou pohľadávky hoci aj treťou osobou, pričom v tejto právnej veci, išlo o povinnosti vyplývajúce zo základného záväzkového vzťahu, kde bol jednou zo zmluvných strán iný subjekt než, aký bol označený v žalobe. Uvedenému pochybeniu sa však dalo vyhnúť, bez ohľadu na právne predpisy, ktoré poskytujú ochranu spotrebiteľovi kvalifikovaným predávajúcej osoby, a to správnym označením, nositeľa povinnosti.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 s vpojené s § 151 ods. 1, 2 O.s.p. V konaní bola žalobkyňa neúspešná a žalovaný v zákonom stanovenej lehote náhradu trov konania nevyčísľil.

7. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa a navrhla tento zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podľa nej zistenie a posúdenie, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný je nesprávne, a to napriek zisteniu, že vystupoval len ako sprostredkovateľ pre VÚB a.s. Poukázala na kapitolu 1 čl. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu a ktorou sa mení a dopĺňa smernice Rady 84/450/EHS, smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004, podľa ktorého obchodník je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti a ktokoľvek kto koná v mene alebo v zastúpení obchodníka. Žalovaný je obchodníkom v zmysle citovanej normy EÚ a je podľa nej nepochybné, že žaloba je dôvodná aj proti nemu samotnému, ako pasívne legitimovanému subjektu. V zmysle citovanej smernice, takýto obchodník jednoducho zodpovedá za svoju činnosť, ktorou pomáha porušovať práva spotrebiteľov inému obchodníkovi, a za ktorého sa iný obchodník skrýva. Rovnako poukázala na § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého na účely tohto zákona sa rozumie predávajúci osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene, alebo na jej účet s rovnakými závermi, aké uviedla vyššie k citácii smernice. Na podporu svojho názoru predložila aj uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/34/2014 zo 16.02.2015.

8. Žalovaný vo vyjadrení na odvolanie žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. K odvolaniu žalobkyne uviedol, že síce poukazuje na smernicu o nekalých obchodných praktikách, no nijako vecne nezdôvodňuje nesprávnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu o absencii pasívnej vecnej legitimácie na strane žalovaného, ani nijako vecne nezdôvodňuje aplikáciu výkladu pojmu obchodník v zmysle spomínanej smernice na existenciu predmetného právneho vzťahu, založeného zmluvou č. XXXXXXXXXXXX. Čo sa týka tvrdenia, že zákon o ochrane spotrebiteľa v ust. § 2 písm. b), označuje za predávajúceho aj osobu konajúcu v mene alebo na účet predávajúcej, ktorá koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania. Žalovaný poukázal, že predmetný zákon upravuje predaj výrobkov a poskytovanie služieb, pričom lex specialis na poskytovanie úverov je zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý za veriteľa považuje právnickú osobu, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. V zmysle uvedeného, v predmetnej veci nie je možné za veriteľa považovať aj osobu, ktorá koná v mene alebo na účet predávajúcej osoby. Okrem toho, žalovaný uviedol, že nie je možné určovacej žalobe, týkajúcej sa určenia neplatnosti zmluvnej podmienky, resp. neplatnosti celej zmluvy vyhovieť, resp. prejednávať danú vec, ak spoločnosť VÚB a.s., ktorej sa určenie neplatnosti zmluvnej podmienky ako účastníka zmluvného vzťahu, založeného zmluvou č. XXXXXXXXXXXX týka, nie je účastníkom prebiehajúceho súdneho sporu. Ku skutkovému stavu žalovaný poukázal na skutočnosť, že nebol zmluvnou stranou uzatvorenej zmluvy, nakoľko túto uzatvorila žalobkyňa so spoločnosťou VÚB a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava. V uvedenom zmluvnom vzťahu vystupoval žalovaný výhradne len ako sprostredkovateľ, resp. splnomocnenec, čo vyplýva aj zo záhlavia žiadosti o vydanie a používanie pôžičkovej karty Triangel, kde je uvedené, že predchodca žalovaného konal za VÚB a.s. Žalovaný má preto za to, že tento text v zmluve je uvedený jednoznačne a bez možnosti vyvolania akéhokoľvek omylu. Žalovaný bol teda výhrade poverený len na vykonávanie určitých úkonov v mene a na účet veriteľa VÚB a.s. Je nepochybné, že žalovaný

nevystupoval v postavení veriteľa, pretože on nebol osobou, ktorá by poskytovala žalobkyni finančné prostriedky. Žalovaný teda nebol nositeľom žiadnej hmotno-právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy.

9. V ďalšom podaní žalobkyňa na podporu svojho tvrdenia doložila uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/182/2015.

10. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne v zmysle § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia, totiž právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 01.07.2016 a odvolanie žalobkyne bolo podané pred týmto dátumom, preto žalobkyňa má právo, ktoré vzniklo podľa Občianskeho súdneho poriadku. S ohľadom na princíp legitímneho očakávania a princíp právnej istoty, odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase, kedy odvolanie bolo podané.

11. Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené, prejednal odvolanie žalobkyne podľa § 212 ods. 1 O.s.p., pričom dospel k záveru, že je dôvodné len čiastočne.

12. Súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav, pokiaľ návrh žalobkyne zamietol, ktorým sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 159,36 eur, za zaplatený administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky a za zaplatené úroky a poplatky vo výške 120,40 eur, pretože toto bezdôvodné obohatenie nezískal žalovaný, ale banka, čo jednoznačne vyplýva zo žiadosti o aktiváciu bankomatky Triangel. To zodpovedá aj ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Ten, kto sa prípadne bezdôvodne obohatil, nebol žalovaný.

13. Odvolací súd však zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, pokiaľ ním bola zamietnutá žaloba žalobkyne, ktorým žiadala určiť, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve č. XXXXXXXXXXXX pod bodom VI. vyhlásenie klienta, bola zamietnutá. Z dôvodov rozsudku totiž vyplýva, že bola zamietnutá z rovnakého dôvodu ako bola zamietnutá žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia, to zn., z dôvodu, že žalovaný nie je v tomto prípade pasívne legitimovaný. S týmto záverom však nemožno súhlasiť, nakoľko podľa textu tohto vyhlásenia, žalobkyňa dala súhlas so spracovaním jej osobných údajov v rozsahu uvedenom v žiadosti aj žalovanému, čo z textu jednoznačne vyplýva. Teda záver o tom, že v tomto prípade žalovaný nie je pasívne legitimovaný, nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. Z tohto dôvodu, preto odvolací súd musel rozsudok súdu prvej inštancie v prevyšujúcej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

14. V ďalšom postupe súdu prvej inštancie bude potrebné vykonať dokazovanie a posúdiť túto zmluvnú podmienku v zmysle § 53 a nasl. OZ.

15. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).